

derom. Ty jag talar om saken mot hans uttryckliga förbud – men måste taga den synden på mitt samvete.

Jag får äran upprepa: Gratifikationer kan jag icke tillstyrka. Men då saken är afgjord, äro några mark mera eller mindre likgiltiga. Och ju mera jag tänker på saken in casu, desto mera inser jag, att det gäller Senatorställningen i allmänhet. *En alltför lumpen penning innebär missaktning mot alla.*

Med utmärktaste Högaktning har jag äran framhärda

10

Välborne Herr Senatorns o<ch> Riddarens
ödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

H:frs den 13 Maj 1867

701 *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 27.V 1867*
HUB, JVS handskriftssamling

20

Välborne Herr Senator.

Herr Senatorns förfrågan om våra förråder beviser, att vi häruppe, de många och viktiga göromålen vid Landtdagen oakadt, icke äro bortglömda. Må det derföre tillåtas mig att åter referera något om våra förhållanden.

30

Under sednast verkställda rotejemkningsresor inom Uleå härad har jag bevittnat den sorgliga Kreatursfoderbristen, allmän äfven i länets öfriga delar. Snön i Skogarne ligger alnshög och den enda tröst vi hafva, är att Kälan innevarande år icke är djup och att tumslångt gräs här och der sticker fram underifrån drifvan.

Men vårsådden – den måste i alla händelser verkställas 2 à 3 veckor sednare än vanligt – skänker vår Herre en varm sommar och en blid höst, så kan allting ännu blifva skäligen bra – men om, om vi åter få regn då vi skulle behöfva solsken, om våra sädesvexter äfven skola mogna först 2 à 3 veckor sednare än vanligt – i sanning man ryser då man tänker på följderna!

40

Orolig är jag också för det sydländska Kornet ifrån Åbo-trakten – det hinner kanske icke mogna och då återstår bara att skära det grönt för att åtminstone sauvera det till utsäde. Behöfva göra vi det i alla fall; suppliker om utsäde inkomma ännu dagligen och jag har på sednare tider kunnat erbjuda bara 1 tunna för 3 som blifvit begärde.

Med brödfödan ser det och bedröfligt ut och af mina 1 500 tunnor råg har jag endast 35 odisponerade. En del åkrar förblifva i vår ohjelpigt obesädda och huru det kommer att gå med höstsådden, det vete Gud allena, ty nysåden kommer sent i år, bondens förråder äro slut likasom hans förmåga att köpa och Krediten = 0₇

50

Ämnar Styrelsen, under sådana förhållanden bispringa allmogen med rågutsäde? De olycksalige bönderna äro nu redan skyldige Kronan inemot 55 000 tunnor spanmål; skall denna siffra ännu förökas med 5 à 10 000 tunnor?

Ändock kan och vill jag icke förtvifla; min åsigt, att en inskränktare sädesodling, som i medelgoda år fyller behofvet, är både möjlig och önskvärd, står ännu fast och stöder sig ibland annat deruppå, att länet förr i tiden i tiotal år årad slagit sig skäligen bra ut.

Herr Senatorn frågar efter våra förråder; de äro visserligen mycket

klena, men om de äfven vore större, så skulle menföret och hästarnes usla skick för närvarande icke tillåta att sprida dem till landsorten. Efter par veckor, när vägarne blifva bra, hafva vi också öppet vatten och nya priser. Sedan i går är det blidt.

Då jag läste Kejs^{erliga} Senatens afslag på min hemställan om Ijo marknads frigifvande, kunde jag icke undertrycka en suck, som kommer att i mången fattig mans och fattig qvinnas bröst återljuda,

De allmänna arbetena torde icke kunna vidtaga förr än efter den 10 Juni, kanske först omkring den 15:de; om jag icke misstager mig, torde de till månadens slut måsta afbrytas, emedan allt kommer att vara förtärdt. – Edra järnvägsarbeten komma väl icke att hjälpa oss mycket, ty om också Karlarne få arbete, måste qvinnorna och barnen här hemma underhållas af fattigvården. Större strömrensningsarbeten, bedrifna som undsättning, icke med gratis dagsverken af vederbörande intressenter, vore för oss nyttigare och det kan hända att jag snart uppvaktar med ett förslag angående upprensning af flötleden i Ijo elf; såsom förberedande arbeten till föryttring af virke ifrån Kronoskogarne, äro dessa arbeten högst nödvändiga och nyttiga. Kanske att min bror, som nu är i Paris, kunde erhålla medel att studera skogsförädlingsindustrin och sedan blifva nyttig häruppe? Men det är hög tid att sluta och derföre har jag äran att med utmärktaste högaktning och tillgifvenhet teckna mig

Välborne Herr Senatorns
Ödmjukaste tjänare
G. v. Alfthan

Uleåborg den 27 Maj 1867.

702 G. M. NERMAN – J. V. SNELLMAN 28.V 1867
HUB, JVS handskriftssamling

Stockholm den 28 Maj 1867.

Chefen för första finans expeditionen, senatorm och riddaren välborne Herr J. W. Snellman

För Herr senatorns ärade skrifvelse den 13:de i förra månaden med tillkännagifvande, att den af mig öfversända ritningen jemte kostnadsförslaget till en utställningsbyggnad i Helsingfors vunnit godkännande, efter dermed anställd vederbörlig granskning, får jag förbindligast aflägga min ödmjuka tacksamhet. Äfvenledes får jag tacksammast erkänna mottagandet af den i samma skrifvelse inneslutne vexeln å R^{ubel} 565:-

Beträffande Herr senatorns förfrågan huru vida det skulle stå öppet att kunna begagna den af mig uppgjorda ritningen med de förändringar deri, som af omständigheterna kunna påkallas, så kan jag deremot ej hafva något att invända, utan, skulle det för mig i stället vara mycket smickrande, om ett sådant begagnande toges i anspråk.

Slutligen tager jag mig friheten öfversända en uppsats om järnvägars olika spårvidd, med hvilket ämne jag mycket sysselsatt mig, och som, enligt hvad jag hört sägas äfven varit föremål för öfverläggningar i Finland. Skulle denna uppsats möjligen vara till någon nytta, så vore detta mig ett stort nöje.